

Een Rotterdams studentenkorps waarbij eerstejaars 'zooien' op aansporen van ouderejaars Foto Vincent Dekkers

Homofobie is geen bezwaar

Philip Huffs roman over gebrek aan enig geestesleven bij corpsballen

Elsbeth Etty

Philip Huff: *Niemand in de stad*.
De Bezige Bij, 348 blz. € 19,90

De personages in Philip Huffs tweede roman *Niemand in de stad* zijn geborneerde, cultuurloze klootzakken die zichzelf niettemin ver boven anderen verheven voelen. Ze zijn lid van het Amsterdams Studenten Corps, waar eerstejaars zich in coma moeten drinken om in aanmerking te komen voor een kamer in een studentenhuus en waar op antisemitisme, seksisme en homofobie geen taboe rust.

Dit gegeven lijkt het recept voor een ferme aanklacht of tenminste een meewarige veroordeling. Maar wat de roman verrassend geslaagd maakt, is dat Huff zijn leeghoofdige personages en hun bizarre gedragingen volkomen serieus neemt: hij beschrijft geen komische lullo's, maar dringt diep door in het geestesleven, of liever het gebrek daaraan, in de moderne biotoop van de aloude spes patriae.

Hoofdpersoon Philip Hofman, 22 jaar oud, 1.89 lang, blonde haren, blauwe ogen, studeert geschiedenis zonder enige interesse voor dat vak te hebben. Hij komt uit Aerdenhout, evenals zijn vriendinnetje Elisabeth, en voldoet in alle opzichten aan het cliché van een brallende corpsbal.

Ongetwijfeld is Philip Hofman het alter ego van Philip Huff (1984), die ook geschiedenis studeerde en – inderdaad – lid was van het studentencorps. Daar geneert hij zich geenszins voor, in ieder geval voelt hij geen aanvechting de mores die er heersen belachelijk te maken. Huff debuteerde in 2009 met de veelbelovende coming of age-roman *Dagen van gras* en gebruikt nu zijn vaardige pen om het corpsleven van binnenuit te beschrijven.

Philips 'carrière' in het dispuut Vondel, waarvan de leden 'Vondelingen' heten, wordt voorgesteld alsof het een run op Witte Huis of op zijn minst het Catshuis is. Het chique pand waarin de Vondelingen wonen heet uiteraard het Weeshuis en bevindt zich pal naast het Anne Frankhuis aan de Prinsengracht. Uit het feit dat de kastanjeboom in de buurtuin gestut moet worden en dat een van de Vondelingen Anne Frank-kastanjes voor veel geld verkoopt, blijkt dat de roman zich in 2008/2009 afspeelt. Voor het overige is de buitenwereld zo ver weg en zijn de problemen waar de personages mee 'worstelen' zo benepen, dat je je in de jaren vijftig waant.

De wereld van de Vondelingen beperkt zich tot het Weeshuis en de sociëteit NIA, even verderop aan de Warmoesstraat, waar ze hun dies en lustrums houden, hun vader- en zondagen en andere weemakende feesten vieren. Philip brengt het tot ab actis van het corps, zodat hij

een speciaal vest mag dragen waarmee hij in de smaak valt van eerstejaars corpsmeisjes.

Philips grootste probleem is dat hij 'vreemdgaat' met een Amsterdams corpsmeisje en dat geheim moet houden omdat zijn vriendin Elisabeth die in Groningen studeert er anders achter kan komen. Dan zou hij (of zij) het uit moeten maken, waardoor Philip net zo'n klootzak zou worden als zijn vader (echtgenote ingeruild voor een geiler exemplaar). Dat dit onvermijdelijk is, wordt evenwel snel duidelijk uit de talrijke seksscènes waarin Huff excelleert. Daaruit blijkt dat het opwindende overspel het ruimschoots wint van de routine tussen Philip en zijn brave Elisabeth.

Er is maar één bewoner van het Weeshuis, die nooit in de voetsporen van een gehate vader zal treden en dat is Jacob baron van Wijnbergen tot Heerde, een ouderejaars en voor Philip een soort vader. Jacob laat hem kennis maken met literatuur en muziek en levert hem het idee voor zijn scriptie over Bob Dylan. Maar Jacob, zo blijkt al uit de eerste zin van de proloog, zal verdwijnen.

Niemand in de stad (naar een nummer van De Dijk) begint dus met *suspense* en dat is niet de enige gelijkenis met die andere campusroman, *The Secret History* van Donna Tartt uit 1992. Een andere overeenkomst is dat de amorele studenten om wie het draait bij Tartt zich een elite wanen, terwijl ze alleen maar *weirdo's*

zijn. Het grote verschil met Huffs personages is dat ze zich in hoge mate interesseren voor hun studie Grieks, terwijl de Vondelingen alleen maar studeren omdat het hoort.

In dat opzicht verwijst *Niemand in de stad* naar Virginia Woolfs roman *Jacob's Room* (1922) waarin we een groep Cambridge studenten aan het prestigieuze Trinity College aan de vooravond van de Eerste Wereldoorlog in onnozele onwetendheid op de rand van de vulkaan zien dansen. In beide boeken speelt Jacobs minutieus beschreven kamer een grote rol. En net als Woolfs titelheld speelt verborgen homoseksualiteit ook Huffs protagonist Jacob van Wijnbergen parten: niet alleen voor zijn strenge vader moet zijn herenliefde geheim blijven, maar zelfs voor zijn boezemvrienden in het Weeshuis.

Dat vormt de zwakste stee in deze geweldig geschreven roman over twee lege jaren uit het leven van een stel verwaten Amsterdamse studenten.

Dat het corps een achterlijk instituut is, was al bekend en wordt nog eens bevestigd door de krankjoreme dialogen en absurdistische sfeerbeschrijvingen waar Huff als een circusartiest mee jongleert. Maar dat homo's er in de kast moeten blijven, gaat er bij mij niet in. Dan waren de 'apostles' van Trinity College waar Woolf een eeuw geleden over schreef, een stuk verder dan de weeskinderen van Huff.